

jeg forudsætter, at Sagen kommer i Udvalg — kunne optages til Forhandling. Min Villie til at gøre Indrømmelser paa dette Punkt skal altsaa ikke mangle, hvis der saa maatte være Mulighed for en nogenlunde hurtig Gennemførelse af Sagen.

Jeg nævner dernæst, at der i § 15 er gjort Provinsbankerne en særlig Indrømmelse, som de satte Pris paa, med Hensyn til Offentliggørelse af Kvartalsbalancer og Aarsregnskaber for Hovedstadsbankers udenbys Filialer. I § 16 er Reglerne om, hvornaar en Bank skal standse paa Grund af Tab af en Del af Aktiekapitalen, skærpet i Forhold til den nugældende Lovgivning; der er endvidere i samme Paragraf aabnet Adgang til en hensigtsmæssig Form for Likvidation af Banker i Overensstemmelse med de Regler, der nu to Gange har faaet Rigsdagens Tilslutning under Forhandlingerne om Diskontobankens og Andelsbankens Sammenbrud.

Under Forhandlingerne i Folketinget er der efter Ønske fra Folketingsmedlemmers Side indføjet Bestemmelser i § 18 om Opretelse af et saakaldt Banknævn, for hvilket visse af Bankspektorens Afgørelser skal kunne indankes, ligesom Nævnet i øvrigt faar Adgang til at udtale sig om paaklagede Afgørelser af Bankinspektøren. Endelig er det i § 22 præciseret, hvorledes Nationalbankens Stilling maa være, paa samme Maade som det skete ved det Forslag, der blev fremsat i Rigsdagssamlingen 1922—23 af den daværende Regering.

Jeg er, som sagt, gaaet ud fra, at det maatte være muligt efter den indgaaende Behandling, Sagen har faaet, og efter den Tilslutning, det sluttelig lykkedes at samle om det nu foreliggende Lovforslag, ret hurtigt at tilendebringe Forhandlingerne herom. Derfor har jeg i § 23 bibeholdt den Ikrafttrædelsesdag, som fandtes, da Sagen behandlede ved Rigsdagssamlingens Slutning den 1. April 1927, idet der, hvis Forhandlingerne her i Tinget endes indenfor en overskuelig Tid, vil være tilstrækkelig Tid til de Forberedelser, der er nødvendige for at kunne lade Loven træde i Kraft denne Dag.

Jeg tillader mig altsaa hermed at anbefale det høje Ting det af Folketinget vedtagne Forslag, idet jeg betoner, at det utvivlsomt er af største Vigtighed for Bankvæsenet og dermed for det økonomiske Liv i det hele, at vi nu søger at komme til Ende med de offentlige Drøftelser af Bankaffæren. Hvis der opstaar nye, Gud bevares, saa kan jo ingen være Herre over, i hvilken Grad dette nødvendiggør nye Drøftelser, men jeg vilde anse det for at være nyttigt og

i det økonomiske Livs Interesse, ikke mindst i de Tider, vi nu lever i, om vi snart kunde være færdige med vidtløftige Drøftelser af alle de Skader og Svagheder, som gennem en Række Aar er afdækket med Hensyn til Bankernes Virksomhed, og om vi ved Lovregler som de nu foreliggende vilde sikre Befolkningen i en saadan Udstrækning, som Folketinget altsaa har ment at kunne give det sin Tilslutning, og som jeg haaber, Rigsdagen som Helhed vil erkende det nødvendigt. En vis Arbejdsro for Bankerne, hvad der nu trænges til, og det er i Overensstemmelse med baade Hovedstadsbankerne og Provinsbankerne, naar jeg anmoder om hurtig Fremme og Gennemførelse af Forslaget i Hovedsagen saaledes, som det nu foreligger vedtaget af Folketinget.

Formanden: Socialministeren har derefter Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte 4 Lovforslag.

Socialministeren (Borgbjerg): De fire Lovforslag, jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Ting, er kendt fra i Fjor. Det første Forslag vedrører *Ratifikation af en international Konvention angaaende Landarbejderes Forenings- og Organisationsret*. Forhandlingerne i det høje Tings Udvalg blev ikke ført til Ende i Fjor, og jeg tillader mig derfor at genfremsætte Lovforslaget. Det samme gælder det næste Forslag om *Ratifikation af en international Konvention angaaende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde*.

Dernæst har jeg den Ære at fremsætte et Forslag, som heller ikke naaede til færdig Behandling i det nedsatte Udvalg, nemlig *Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 30. Juni 1922 om Lukketid for Butikker og Lagre m. v.* Det vedrører jo ikke store Sager, det er ganske smaa Ændringer, der foreslaas. Den væsentligste gaar ud paa at gøre en bestaaende ulovlig Tilstand lovlig. Jeg haaber paa Sagens Fremme i Aar.

Endelig skal jeg have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Lærlinge-forholdet*. Dette Lærlingelovforslag blev henimod Rigsdagssamlingens Slutning vedtaget i det andet høje Ting og oversendtes til Landstinget, men naaede ikke til første Behandling her. Jeg fremsætter Forslaget, ikke som jeg oprindelig forelagde det i Folketinget, men som Folketinget har vedtaget det, dog med nogle ganske uvæsentlige redaktionelle og tekniske Ændringer.

Med disse Ord skal jeg anbefale de fire Forslag til det høje Tings velvillige Behandling.